

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 26/23

Λουξεμβούργο, 15 Φεβρουαρίου 2023

Αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου στις υποθέσεις T-606/20 και T-607/20 | Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER

Το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνει τις ενισχυμένες εξουσίες του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) για τη λήψη ατομικών αποφάσεων επί διασυνοριακών ζητημάτων

Ως εκ τούτου, επιτρέπεται στον ACER να τροποποιεί τις προτάσεις των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς προκειμένου να διασφαλίζει τη συμβατότητά τους προς το δίκαιο της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας, χωρίς να δεσμεύεται από τυχόν σημεία συμφωνίας μεταξύ των αρμόδιων εθνικών ρυθμιστικών αρχών

Ο κανονισμός 2017/2195 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σχετικά με την εξισορρόπηση ηλεκτρικής ενέργειας ¹, προβλέπει την υλοποίηση διαφόρων ευρωπαϊκών πλατφορμών για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται, αφενός, η ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση (στο εξής: πλατφόρμα aFRR) και, αφετέρου, η ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση (στο εξής: πλατφόρμα mFRR) ².

Σύμφωνα με την προβλεπόμενη στον κανονισμό 2017/2195 διαδικασία ³, όλοι οι διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς (στο εξής: ΔΣΜ) υπέβαλαν προς έγκριση στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές (στο εξής: EPA) ⁴ κοινές προτάσεις μεθοδολογίας για την υλοποίηση της πλατφόρμας aFRR και της πλατφόρμας mFRR.

Κατόπιν κοινού αιτήματος των EPA, ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) απεφάνθη, βάσει του ίδιου κανονισμού ⁵, σχετικά με τις υποβληθείσες προτάσεις, όπως τροποποιήθηκαν μετά από ανταλλαγές απόψεων και διαβουλεύσεις που είχαν διεξαχθεί μεταξύ του ίδιου, των EPA και των ΔΣΜ. Συγκεκριμένα, ο ACER εξέδωσε δύο αποφάσεις, εκ των οποίων η μία αφορούσε τη μεθοδολογία aFRR και η άλλη τη μεθοδολογία mFRR (στο εξής: αποφάσεις του ACER), στις οποίες είχαν επισυναφθεί οι επίμαχες μεθοδολογίες, όπως τροποποιήθηκαν και εγκρίθηκαν από τον εν λόγω οργανισμό.

Οι Austrian Power Grid, ČEPS, a.s., Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., Red Eléctrica de España SA, RTE Réseau de

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2195 της Επιτροπής, της 23ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριας γραμμής για την εξισορρόπηση ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2017, L 312, σ. 6).

² Άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195 αντιστοίχως.

³ Άρθρο 20, παράγραφος 1, και άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/2195.

⁴ Άρθρο 5, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/2195.

⁵ Άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2017/2195.

transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV και TenneT TSO GmbH άσκησαν διοικητικές προσφυγές ⁶ κατά των ως άνω αποφάσεων ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ACER (στο εξής: συμβούλιο προσφυγών). Δεδομένου ότι οι ως άνω προσφυγές τους απορρίφθηκαν, άσκησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δύο προσφυγές ακυρώσεως, με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων του συμβουλίου προσφυγών κατά το μέρος που τις αφορούν, ορισμένων διατάξεων των αποφάσεων του ACER καθώς και των συνημμένων σε αυτές μεθοδολογιών.

Το δεύτερο πενταμελές τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου απορρίπτει τις ως άνω προσφυγές ακυρώσεως, αποφαινόμενο, στο πλαίσιο αυτό, αφενός, επί της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ του ACER και των EPA όσον αφορά την έγκριση των μεθοδολογιών aFRR και mFRR και, αφετέρου, επί των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR βάσει του κανονισμού 2017/2195.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Προκαταρκτικώς, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει απαράδεκτες τις προσφυγές ακυρώσεως κατά το μέρος που βάλλουν κατά των αποφάσεων του ACER και των παραρτημάτων τους. Συναφώς, επισημαίνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 263, πέμπτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και την πράξη ίδρυσης του ACER, ήτοι τον κανονισμό 2019/942 ⁷, οι προσφεύγουσες, ως μη προνομιούχοι διάδικοι ⁸, μπορούν να επιδιώξουν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου μόνον την ακύρωση των αποφάσεων που εξέδωσε το συμβούλιο προσφυγών και όχι την ακύρωση των αποφάσεων του ACER και των παραρτημάτων τους. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο περιορίζεται, εν προκειμένω, να ελέγξει μόνον τη νομιμότητα των αποφάσεων του συμβουλίου προσφυγών, συγκεκριμένα δε κατά το μέρος που επικυρώνουν πλήρως τις αποφάσεις του ACER και τις συνημμένες σε αυτές μεθοδολογίες aFRR και mFRR.

Σύμφωνα με την ανωτέρω εκτίμηση, το Γενικό Δικαστήριο συνεχίζει την ανάλυσή του επί της ουσίας. Πρώτον, απορρίπτει την επιχειρηματολογία των προσφευγουσών κατά την οποία το συμβούλιο προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον παρέλειψε να διαπιστώσει ότι ο ACER υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς του εκδίδοντας τις σχετικές αποφάσεις.

Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει επ' αυτού ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 10, του κανονισμού 2019/942 και το άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2017/2195, όπως ίσχυαν κατά τον χρόνο έκδοσης των αποφάσεων του συμβουλίου προσφυγών, ο ACER είναι αρμόδιος να αποφαινεται ή να εκδίδει ατομικές αποφάσεις επί ρυθμιστικών ζητημάτων ή προβλημάτων που επηρεάζουν τις διασυννοριακές συναλλαγές ή τη διασυννοριακή ασφάλεια του συστήματος, όπως οι μεθοδολογίες aFRR και mFRR, σε περίπτωση που οι EPA τού υποβάλουν κοινό αίτημα προς τούτο, όπως εν προκειμένω. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, εκ των ανωτέρω διατάξεων δεν προκύπτει ότι η αρμοδιότητα του ACER περιορίζεται στα σημεία διαφωνίας μεταξύ των εν λόγω αρχών.

Η γραμματική αυτή ερμηνεία ενισχύεται από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται οι εν λόγω διατάξεις και από τους σκοπούς που επιδιώκει η ρύθμιση της οποίας αποτελούν μέρος. Συναφώς, από την αιτιολογική έκθεση των προτάσεων για την έκδοση του κανονισμού 2019/942 και του κανονισμού 713/2009 ⁹, ο οποίος είχε προηγουμένως εφαρμογή, προκύπτει η σαφής πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης να καταστήσει τη λήψη αποφάσεων επί διασυννοριακών ζητημάτων αποτελεσματικότερη και ταχύτερη, ενισχύοντας τις εξουσίες του ACER για τη λήψη ατομικών αποφάσεων, κατά τρόπο που να συμβιβάζεται με τη διατήρηση του κεντρικού ρόλου των EPA στον τομέα της ρύθμισης της ενέργειας, σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Προκύπτει

⁶ Βάσει του άρθρου 28 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/942 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, για την ίδρυση Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ΕΕ 2019, L 158, σ. 22).

⁷ Αιτιολογική σκέψη 34, άρθρο 28, παράγραφος 1, και άρθρο 29 του κανονισμού 2019/942.

⁸ Προνομιούχοι είναι οι διάδικοι οι οποίοι εμπίπτουν στο άρθρο 19, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, και συγκεκριμένα τα κράτη μέλη, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, τα συμβαλλόμενα στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) κράτη, εκτός των κρατών μελών, καθώς και η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ που προβλέπεται από την εν λόγω Συμφωνία.

⁹ Κανονισμός (ΕΚ) 713/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για την ίδρυση Οργανισμού Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ΕΕ 2009, L 211, σ. 1).

επίσης από το προοίμιο του κανονισμού 2019/942 ¹⁰ ότι ο ACER ιδρύθηκε για να καλύψει το κενό στο ρυθμιστικό πλαίσιο σε ενωσιακό επίπεδο και να συμβάλει στην αποτελεσματική λειτουργία των εσωτερικών αγορών ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου.

Επομένως, ο σκοπός των κρίσιμων διατάξεων των κανονισμών 2019/942 και 2017/2195 και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται, καθώς και οι ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, επιβεβαιώνουν ότι ο ACER έχει την αρμοδιότητα να αποφασίζει σχετικά με την κατάρτιση των μεθοδολογιών aFRR και mFRR, σε περίπτωση υποβολής κοινού αιτήματος προς τούτο εκ μέρους των ΕΡΑ. Ομοίως, στο μέτρο που έχουν χορηγηθεί στον ACER ίδιες εξουσίες λήψεως αποφάσεων προκειμένου να είναι σε θέση να εκτελεί τα ρυθμιστικά καθήκοντά του κατά τρόπο ανεξάρτητο και αποτελεσματικό, του επιτρέπεται να τροποποιεί τις προτάσεις των ΔΣΜ για να διασφαλίζει τη συμβατότητά τους προς το δίκαιο της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας, χωρίς να δεσμεύεται από τυχόν σημεία συμφωνίας μεταξύ των αρμόδιων ΕΡΑ.

Επομένως, το συμβούλιο προσφυγών του ACER δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επιβεβαιώνοντας την αρμοδιότητα του ACER να αποφαινεται επί σημείων των μεθοδολογιών aFRR και mFRR τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των ΕΡΑ.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τις αιτιάσεις των προσφευγουσών με τις οποίες προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε κατ' αυτές το συμβούλιο προσφυγών διαπιστώνοντας ότι ο ACER δεν επέβαλε στους ΔΣΜ να συμπεριλάβουν την υπηρεσία διαχείρισης δυναμικότητας μεταξύ των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR, αλλά ότι τούτο αποτελούσε άμεση απόρροια της εφαρμογής του κανονισμού 2017/2195.

Το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει εκ προοιμίου ότι το αν πρέπει να συμπεριληφθεί η υπηρεσία αυτή είναι κρίσιμο προκειμένου να εκτιμηθεί αν οι εκπονηθείσες από τους ΔΣΜ προτάσεις έπρεπε να τηρούν τις πρόσθετες απαιτήσεις που προβλέπονται στον κανονισμό 2017/2195 ¹¹ όταν, όπως εν προκειμένω, οι ΔΣΜ προτίθενται να ορίσουν περισσότερες της μίας οντότητες προκειμένου να επιτελούν τις διάφορες απαιτούμενες λειτουργίες. Συναφώς, παρατηρεί ότι, σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, οι προτάσεις μεθοδολογιών που υποβάλλουν οι ΔΣΜ πρέπει να περιλαμβάνουν τον καθορισμό των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR ¹². Μολονότι από τον κανονισμό 2017/2195 προκύπτει ότι οι ως άνω πλατφόρμες πρέπει να αποτελούνται τουλάχιστον από την υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και την υπηρεσία εκκαθάρισης μεταξύ ΔΣΜ ¹³, δεν αποκλείεται εντούτοις να γίνει επίσης δεκτό ότι μια άλλη υπηρεσία, όπως η διαχείριση δυναμικότητας, απαιτείται για τη διαχείριση των εν λόγω πλατφορμών, ιδίως αν η προσθήκη μιας τέτοιας υπηρεσίας κρίνεται αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί υψηλού επιπέδου σχεδιασμός της εν λόγω πλατφόρμας, ανταποκρινόμενος σε κοινές αρχές διακυβέρνησης και επιχειρηματικές διαδικασίες.

Από την ερμηνεία της έννοιας της «λειτουργίας που απαιτείται» για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR, υπό το πρίσμα του πλαισίου στο οποίο αυτή εντάσσεται και των σκοπών τους οποίους επιδιώκει ο κανονισμός 2017/2195, συνάγεται ότι πρόκειται για λειτουργία η οποία, τόσο από τεχνικής όσο και από νομικής απόψεως, παρίσταται αναγκαία για την αποδοτική και ασφαλή υλοποίηση και διαχείριση των εν λόγω πλατφορμών.

Εν προκειμένω δε, κατά το Γενικό Δικαστήριο, η υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας πληροί μια τέτοια προϋπόθεση αναγκαιότητας. Συγκεκριμένα, από νομικής απόψεως, ο κανονισμός 2017/2195 επιβάλλει στους ΔΣΜ να επικαιροποιούν διαρκώς τη διαθέσιμη δυναμικότητα διαζωνικής μεταφοράς για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης ή για την εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού ανισορροπιών. Από τεχνικής απόψεως, όπως προκύπτει από τις εκπονηθείσες εν προκειμένω προτάσεις μεθοδολογιών aFRR και mFRR, η διαρκής

¹⁰ Αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού 2019/942, πρώην αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού 713/2009.

¹¹ Άρθρο 20, παράγραφος 3, στοιχείο ε' , σημεία i) έως iii), και άρθρο 21, παράγραφος 3, στοιχείο ε' , σημεία i) έως iii), του κανονισμού 2017/2195.

¹² Άρθρο 20, παράγραφος 3, στοιχείο γ' , και άρθρο 21, παράγραφος 3, στοιχείο γ' , του κανονισμού 2017/2195.

¹³ Άρθρο 20, παράγραφος 2, και άρθρο 21, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/2195.

επικαιροποίηση της εν λόγω δυναμικότητας, στην οποία στηρίζεται η υπηρεσία διαχείρισης δυναμικότητας, αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της υπηρεσίας βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης. Η υπηρεσία διαχείρισης δυναμικότητας προστέθηκε εξάλλου στις πλατφόρμες από τους ίδιους τους ΔΣΜ, προκειμένου αυτές να πληρούν τις απαιτήσεις του κανονισμού 2017/2195 για υψηλό επίπεδο σχεδιασμού ως προς την αποδοτικότητα και την ασφάλεια.

Κατόπιν, ιδίως, των ανωτέρω σκέψεων, οι αποφάσεις του συμβουλίου προσφυγών επικυρώνονται.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και εντός δύο μηνών και δέκα ημερών από της κοινοποιήσεώς της μπορεί να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο. Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων ([T-606/20](#) και [T-607/20](#)) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής τους.

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582.

Μείνετε συνδεδεμένοι!

